

[Aksel Larsen.]

være nødvendigt, at en Repræsentation for Rigsdagen ogsaa faar selve Akterne at se, og en Minister har ingen Ret til at sige om et af Rigsdagen nedsat Udvalg, at det bestaar af saa utilforladelige Personer, at de maa nøjes med den mundtlige Forklaring, Ministeren giver.

Jeg minder om engang, da man havde en helt anden Stilling til den Slags — det var i 1938, før Kommunisterne kunde komme i Udvalg. Da fik Finansudvalgene Lov til at snage rundt paa Politigaarden og gennemse det politiske Politis hemmelige Kartotek, dets Fotokopier af vore Privatbreve o. s. v. Da var der ikke noget som helst i Vejen for at vise Akterne frem til Rigsdagsmænd, saa dette stiller Justitsministerens Holdning nu i et noget underligt Lys.

Endelig siger Ministeren, at det er fuldkommen forkert, hvad jeg har sagt om hans Forhold til W-T-K-Sagen. Ministeren siger, at det, der er sket i Sagen, er det naturlige, der sker i alle store Sager, at Rigsadvokaten ikke afgør dem endeligt, men forelægger dem for Justitsministeren. Et Minut senere udtalte Justitsministeren dog, at det, der var sket i Sagen, var, at han af stor Interesse for den sagde til Rigsadvokaten: Lad være at afgøre den Sag selv, men send den op til mig! Begge Forklaringer kan jo ikke være rigtige. Men det, Sagen drejer sig om for mig, er, at det er Justitsministeren, der personlig har truffet Afgørelse om, at Tiltale ikke skal rejses, og at det altsaa er Justitsministeren, der maa tage det hele og fulde Ansvar, og saa tillader jeg mig at have min Mening om, hvorvidt Justitsministerens Afgørelse var korrekt og forsvarlig.

Det ærede Medlem Hr. Starcke var meget vred over, at jeg kunde tillade mig at have en Mening om en bestemt Sag, før den sagkyndige Kommission var kommet med sin Betænkning. Jeg vil minde det ærede Medlem om, at der i mange Aar har siddet en Skattekommission, og jeg begriber ikke, hvorledes det ærede Medlem kan tillade sig at have en Mening om Grundskyld, før Kommissionen er kommet med sin Indstilling, hvis det ærede Medlem virkelig har den Anskuelse, han gav Udtryk for her, da han kritiserede mine Udtalelser om de Arnamagnæanske Haandskrifter og de øvrige islandske Dokumenter.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen for hans Oplysninger om, at Undersøgelsesdomstolen nu paa Fredag

vil begynde sine Afhøringer. Jeg haaber, der kommer Fart over Arbejdet.

Hvad Diskussionen mellem de ærede Medlemmer Hr. Edvard Sørensen og Hr. Aksel Møller paa den ene Side og Hr. Hans Hedtoft paa den anden Side angaar, føler jeg Trang til at sige følgende: Det er ganske utvivlsomt rigtigt, at Socialdemokratiet i allerhøjeste Grad er under Indflydelse af det kommunistiske Partis Eksistens og Virksomhed og i høj Grad tager Hensyn dertil ved Tilrettelæggelsen af sin egen Politik og Taktik, og at denne Omstændighed har spillet en Rolle ved mange Lejligheder, formentlig ogsaa, da man skulde tage Stilling til Regeringens Dannelse i 1945. Det, der foregaar, er i Virkeligheden en Kamp om Socialdemokratiet. Paa den ene Side kæmper de reaktionære Partier her i Landet og deres Støttepartier en Kamp for at faa Socialdemokratiet til aabent og utilsløret at gaa ind i det, man kalder det borgerlige Samarbejde, at genoplive de gode gamle Tider fra før Krigen eller under Besættelsen. Derfor disse stadige Opfordringer til at trække i Arbejdstøjet, til at gaa ind i et sagligt, positivt Arbejde o. s. v., Opfordringer, som man er saa flink ikke at rette saa meget til os — og vi vilde heller ikke ynde, at de blev det —, men som man retter saa hjerteligt til Socialdemokratiet, fordi man regner med, at dette Partis Ledere i Virkeligheden hellere end gerne vil, og det er kun et Spørgsmaal for dem, om de tør. Det er klart, at den Kamp bliver ført. Men der bliver ført en Kamp ogsaa fra anden Side, og jeg bekender mig som Parthaver i den Kamp; jeg kæmper om Socialdemokratiet, en Kamp om at faa Socialdemokratiet til virkelig at føre en socialistisk Realitetspolitik. Det er en Kamp, hvor vi støtter os paa Arbejderne, ogsaa paa de socialdemokratiske Arbejdere, og det er en Kamp, hvor vi støder paa Modstand fra i hvert Fald en væsentlig Del af Socialdemokratiets Ledere, som ogsaa har været Modstandere af Enhedstankens Virkeliggørelse herhjemme, som har indledet Samarbejde til alle Sider — kun ikke med Kommunisterne —, og den Kamp er aldeles ikke afgjort.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har faaet fat i noget af det rigtige, naar han henviser til, hvad der er sket i andre Lande. Det er rigtigt, at denne Kamp der er blevet afgjort definitivt i positiv og fornuftig Retning, men der er andre Lande, hvor det endnu ikke er gaaet saa godt.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller